

Les nostres possessions

SON POU

(Foto P. Sanxo)

Divulgam, per endavant, que aquesta possessioneta resta enclavada dins l'actual terme de Son Servera. No volem culpes ni vindicacions.

Son Pou, compost actualment, almanco, per Son Capelloti o Son Marrai i Son Mal, constitueix una partida del Rafal de la Jordana i aquest un tros considerable de l'antiga alqueria de La Jordana.

L'any 1805, el doctor en ambdós drets Martí Pou i Crespi era posseïdor d'unes terres, anomenades Son Marrai. Dins aquest mateix any, adquirí de Serafi Sureda una peça de terra d'unes quatre quarterades amb cases, denominada Son Capelloti, abans Son Marrai o Na Jòrdia que, aleshores, afrontava amb Son Marrai del comprador, el Rafal de Son Brotat (ara Rafal d'Abaix o d'Es Sant) de Miquel Sureda i La Jordana de Pere Sanxo.

El doctor Martí Pou era descendent, per la branca materna, de l'antiga família artanenca Crespi de la qual encara queda l'escut d'armes damunt el portal de la casa pairal del carrer de La Puresa.

L'any 1831, Son Pou lliurat a favor de Rafel Blanes, àlies Patró, i més modernament l'obtingué Bartomeu Esteva, comptant, aleshores, unes quaranta quarterades.

Les cases de Son Marrai i de Son Mal són ja un caramull de pedres. Per contrari, les cases de Son Pou assentades a la falda del Puig d'En Mir -bon agre de llegendes morunes- romanen acostades a la tafona, un gran buc on hi poguerem llegir la data de 1799.

La fatxada de les cases, colrada pel bataller del sol de mitjorn, la recorre una parra de calop blanc.

A. Gili

REVISTA QUINZENAL
 Nº 79 IV Epoca 28 abril 1984

DIRECTOR :
 Rafel Umbert i Sureda

CONSELL DE REDACCIÓ :
 Miquel Morey
 Antoni Gili
 Jaume Mayol
 Climent Obrador
 Mª Pilar Lucas
 Joan Pastor
 Guillem Artigues
 Guillem Bisquerra
 (Administrador)

COL.LABORADORS :
 Jeroni Ginard
 Pere Pep Gil
 Pep Català
 Pere Gili
 Sebastia Tous

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ :
 Carrer Sant Salvador, 2.
 Tel. 56 20 20 - ARTA .

IMPRIMEIX :
 GRÀFIQUES LLEVANT
 Carrer de Ciutat, 55
 Tél. 56 26 04 - ARTA .

Dipòsit Legal, P.M. 57-1969 .

La Dirección y Consejo de Redacción de "Bellpuig" no se responsabiliza del contenido ideológico de los artículos de sus colaboradores o redactores.

Ser feliç... Com?

XXVI

Gregori Mateu Estarelles

Gent

Cada dia trobam una riuada de gent pertot arreu: a casa nostra, al carrer, a la botiga, a l'església, a la consulta del metge, dins el tren o a la sortida del cinemà:

Mils de persones passen cada dia aprop nostre, totes elles diferents, originals, creadores, engrescades en les seves curolles, capficades dins les tasques ordinàries, donant voltes i més voltes a les seves preocupacions.

Jo les mir, veig el seu caminar, observ la seva cara de preocupació, de delit o de pena, de mandra o de faneria i pens que cada ser humà es ben distint.

En trobam que els agrada fer molta de feina, enllestir acu-

El nostre món, jés en realitat més lliure que fa vint segles?. ¿Hem caminat cap a la llibertat o hem canviat simplement d'esclavitud?

A la Roma dels Cèsars, hi havia noranta-cinc esclaus per cada cinc homes que es creien lliures. ¿Es més alt avui el percentatge d'homes que són de veritat els amos d'ells mateixos?

El món avança, millorant; però avança molt lentament, i si avui han desaparegut els assots i les cadenes lligades al turmell, l'home continua lligat a moltes més esclavituts de les que s'imagina. I, evidentment, és menys dolent saber-se esclau que haver-se convertit en una màquina estúpida i satisfeta que es creu lliure, quan viu en plena submissió.

Es esclau l'home que queda lligat a la pròpia llibertat, que no sap per què li serveix. La llibertat no és un valor en ell mateix, sinó un solar on s'ha de construir. De res ens serviria ser lliures per a pensar, si després no pensàssim res; lliures per a opinar, si després només opinàssim sobre equips de futbol; lliures per a construir les nostres vides, si després les malgastàssim en la rutina.

Es esclau el qui viu encadenat a la seva incultura i el qui gasta tota la vida en un treball que no acaba d'estimar. ¿Com podrà estimar el seu treball aquell que només el suporta? ¿En què es diferencia d'un esclau el qui va cada matí a treballar només perquè està encadenat a la seva obligació?

Es esclau el qui viu acorralat pel seu propi treball; el qui gasta la salut per a guanyar uns doblers que més tard gastarà intentant recuperar la salut perduda; el qui lluita tant per donar bona vida als seus fills i a la seva esposa, que no té temps de donar-los el seu amor i la seva companyia. Es esclau el qui no usa el cotxe, sinó que és usat per ell; viu com un esclau el qui porta lligats als turmells, com pesades bolles de ferro, els termes de la casa, de la nevera, del vídeo, de tot allò sense lo qual "no pot viure", de tot allò amb què de fet no viu.

Es esclau el qui ho és d'una dona, o la dona que ho és d'un home; ho són els qui confonen el matrimoni amb una nova forma de submissió de l'altre; els qui eduquen els seus fills no perquè aquests disfrutin de les seves vides, sinó perquè els pares disfrutin dels seus fills, i ho són els fills que confonen la seva llibertat amb el dret de fer sofrir els seus pares.

Ser lliure no és fer lo que em doni la gana. La llibertat només pot ser la possibilitat de fer allò que em permet ser més homes, més grans, més complets. La llibertat malgastada estúpidament és una esclavitud i un sacrilegi.

Un home vertaderament lliure en el seu interior, converteix en alliberador tot lo que fa. Et poden aclaparar les llibertats exteriors, però ningú pot encadenar una ànima decidida a ser lliure. Et poden prendre el pa, però no els somnis; els doblers, però no l'esperança ni el coratge; poden posar-te la vida costa amunt; però ningú t'impedirà que, al final de la costa, hagis pujat un poc

(Tret de: J.L. Martín Descalzo)

L'equip parroquial

radament tot allò que els enrevolta, no romandre mai aturats, caminar d'un lloc a l'altre culejant amb tot allò que està a l'abast de les seves mans. Cerquem sempre l'emoció de la nova experiència.

N'hi ha que ballarien tot el dia, mentre d'altres tan sols pensen en descansar i dormir. Són la viva imatge de la vida i de la mort.

Veim persones que mai donen una

passa, que sempre tenen les mans al volant del cotxe, que no fan gens ni mica d'exercici, al temps que altres frueixen de caminar, fer esport o d'anar d'excursió.

Són pocs, desgraciadament, els qui es preocupen dels altres, de les seves coses, dels seus patiments i que només pensen amb omplir la seva panxa, augmentar el seu capital o fruir sense limitacions.

Crónica de fiestas

Un año más hemos celebrado las Fiestas de Pascua. Desde la bendición de Ramos, pasada por agua, ya que el tiempo no acompañó, hasta el "Encuentro" del día de Pascua, ésta sí con buen tiempo aunque no con esplendor.

Superaron si cabe a años anteriores las escenificaciones de la Santa Cena y "S'Endavallament", del Jueves y Viernes Santo, ya que tanto la organización como los "actores" se lucieron. Sobre todo en "S'Endavallament" creemos que poco más se les puede pedir, claro que siempre se puede superar, y en su ánimo debe prevalecer siempre esta idea, ya que de lo contrario caerían en una rutina que con el tiempo podría muy bien desanimarles.

Así que nos complace el felicitarles a todos y a cada uno de ellos, animándoles a perseverar ya que, sin temor a equivocarnos, son celebraciones que de cada año toman más auge y son muy bien comenta-

das por los miles de personas que asisten, no sólo de Artá, sino de toda Mallorca, muchos turistas de las zonas hoteleras de los vecinos pueblos de Cala Ratjada y Cala Millor.

G.B.F.

EXPOSICIONES

En estas fiestas de Pascua hemos podido contemplar detenidamente la XXI exposición colectiva de Semana Santa, que año tras año, incansablemente nos vienen ofreciendo.

Ha habido este año obras de auténtica calidad, por lo que Bellpuigda la enhorabuena a sus autores, como también a los organizadores de la misma. Per Molts d'anys.

Del 23 al 27 ha estado abierta al público una exposición de libros en catalán, con motivo de la "Festa del Llibre".

Fue organizada por el SMOE en colaboración con "Embat". Su ubicación tuvo lugar en la Sala del Centro Social. Enhorabuena.

LOCALES COMERCIALES

Estas fiestas de Pascua han abierto las puertas al público dos nuevos establecimientos que, aunque no sean de estreno en cuanto a local, no lo han sido en cuanto a negocio.

En primer lugar abrió "Nova Imatge" en la calle A. Blanes, antes "Cas Serverí". Habiendo sufrido una reestructuración total, creemos se ha convertido en el local comercial en su especie, más bonito de Artá y alrededores.

El otro local en la calle Ciutat, 43, antes "Can Ayala". El nuevo propietario o regente lo ha convertido en un establecimiento dedicado a la venta de toda clase de prendas deportivas. Su nombre: Sports JUMA.

Enhorabuena a los dos negocios en cuestión.

PARTO QUINTUPLE

Cinco, nada menos que cinco cabritos fueron paridos en un solo parto por esta hermosa cabra, propiedad de un vecino de Artá, de quien no mencionamos el nombre por voluntad suya.

Queda pues su nombre en el anonimato, no así el producto de su "animalito" que repetimos parió nada menos que cinco cabritos.

Basta estar sempre atents per a observar com n'hi ha molts que tot ho veuen negre, enfosquits per una mirada trista, enlluernats per les buides aparences de les coses materials. Són ben pocs els que saben veure els aspectes positius que hi ha dintre de tots els aconteixements.

El món -millor, el nostre poble- sembla un mosaic de colors, formes, textures, qualitat

tats tan variades i enlluernadores que jamai arribarem a entendre plenament. Tot això forma la circumstància que es torna tan important a l'hora de despertar la joia de viure.

Tots -és ben cert- portam en el fons del nostre cor un delitós desig de pau, de serenor, de joia, de felicitat i de festa. Cal obrir de pint en ample perquè puguem dir a tothom la meravellosa notícia de la vida.

Festa a la Colònia:

HOMENATGE A UNA MONJA

Festa, i grossa la que es va fer a la Colònia amb motiu de la celebració de les noces d'or de vida religiosa de Sor Catalina de la Puríssima, germana de la Caritat.

Podem dir, sense por a equivocar-nos que tot el poble va participar a la festa, des del més vell al més jove.

Va començar a les 9 del matí quan els ninets fins a deu anys, anaren a despertar a Sor Catalina amb una serenata; va seguir a les 6 del capvespre amb la celebració de l'Eucaristia a l'Església Parroquial, oficiada per N'Andreu Genovard, antic alumne de Sor Catalina. L'Església estava més que plena, ja que moltes persones hagueren de quedar-se fora perquè ja no hi cabia ningú més. A l'homilia N'Andreu va glosar amb molta senzillesa la vida humil, senzilla i plena de bondat d'aquesta monja, que ha passat trenta quatre anys a la Colònia i altres setze a Artà.

Acabada la funció religiosa, amb el carrer de Sant Mateu emmurat i amb fileres de cossols a cada costat, Sor Catalina amb els seus familiars a davant, els ex-alumnes i els coloniers i artanencs darrera, i l'agrupació "Artà balla i canta" donant alegria i mallorquinitat a la festa, s'encaminaren al Convent de les monges, on Sor Catalina va rebre una abraçada i els obsequis de tots els seus ex-alumnes, i al mateix temps els va entregar un recordatori dels seus cinquanta anys de vida religiosa.

En representació del poble de la Colònia i de tots els ex-alumnes, En Jeroni Cantó, ex-alumne també, va fer el següent parlament:

Sor Catalina de la Puríssima, Germana de la Caritat... "Germana de la Caritat": aquestes quatre paraules segurament molt poques vegades han estat tan ben emprades com en aquest cas, ja que tots els qui hem tingut la sort de conèixer-la sabem que li escauen com anell al dit.

"Germana" perquè veritablement ha estat germana de tots, i "de la Caritat" perquè es pot assegurar que aquesta paraula tan emprada per tothom però tan difícil de dur a la pràctica diària, ha estat el Nord de la seva vida.

Els coloniers hem tingut la sort de poder conèixer durant trenta quatre anys amb Sor Catalina, i tots els qui ara tenim

una quarantena d'anys i els qui han vingut darrera, saben de la seva bondat i de la seva paciència per ensenyar-nos les primeres lletres, i quan de molt petits ens corregia les nostres capbuitades amb una capadeta de reprovació, però al mateix temps amb una rialleta comprensiva.

Ella ha estat infermera del cos i de l'esperit: record que a molts de nosaltres, quan estàvem malalts, ens ha posat les primeres injeccions i ens ha donat les primeres paraules de consol davant una desgràcia familiar.

Avui celebrem els cinquanta anys de vida religiosa de Sor Catalina i, encara que sabem que els anys de la seva vida dedicats al servei d'aquest poble, no es poden pagar ni amb doblers ni amb festes (esperem que Déu li tornarà el cent per u), volem fer-li veure amb tots aquests actes que s'han organitzat en honor seu, que el poble de la Colònia, des del més vell al més jove, vol agrair-li tot el que ha fet sense esperar cap recompensa terrenal, per a tots els habitants d'aquest poble.

Desitjam que Déu li doni salut i molts d'anys de vida per a poder seguir gaudint de la se-

va presència entre nosaltres.

Amb el nostre homenatge a Sor Catalina, volem també recordar a tota la Congregació de Germanes de la Caritat que, totes juntes, i una a una, van donant la seva vida desinteressadament per a millorar la dels altres.

¡Gràcies Sor Catalina; gràcies, Germanes de la Caritat!

Després hi hagué coques a rompre i tot tipus de rebosteria mallorquina, acompanyat de bon vi pels grans i de begudes refrescants pels petits, mentres l'agrupació folklòrica "Artà balla i canta", a la Plaça de Sant Pere, delitava amb els seus balls a gran i petits.

Hem de dir, en honor a la veritat, que el poble de la Colònia, tots a una, ha sabut demostrar el seu agraïment a Sor Catalina pels

trenta anys que ella ha dedicat a tots els coloniers.

Que sia per molts més!

Un colonier

Col·laboracions

D'UN CAPVESPRE ENVERS L'ERMITA (II)

(Continuació)

Retornam per les mateixes passes que duen cap a les barreres. A mà dreta, enclotat, l'hort s'esglaona. La zona marjada ens mostra un nonou de farratge d'un verd netíssim. A un racó de la marjada baix un altre ermità amb l'hàbit marró arragussat fins damunt la cintura cresta un taular recentment llaurat. Deu ésser un home primcernut amb el treball perquè cada solc li surt dret com un fus.

Sona la campaneta de l'espardenya i el so ens arriba viu i acompassat com si moguessin una cullereta de plata dintre un tassó de vidre.

A l'enfront el buc de l'ermita s'aixeca auster i reservat amb la sobrietat clara del seu pedreny gris.

Un ramat d'ovelles es pitja a les barreres. Compareix un ermità i obri, despassant el biuleny. Les ovelles vesteixen a la correguda per dintre la clova d'ametlerar i l'idil·lic picaloreig es dispersa.

Rost damunt s'engalta el carrerany entre els xiprers encirriats, com capironats en formació solemne o com dits que assenyalen ignots punts de transcendències...

Mentrestant el sol no fa res més que daurar i daurar com un obsès. No deixa rotlle per les llomes de càrritx. I mira tan prim que daura fins i tot les cruïdes soques de les alberes i els caparrins de les figueres de moro. Són instants aquesta en què la pau espleta per onsevilla i nosaltres intíam amb el paisatge exultant que s'aixeca de puntes perquè ens poguem embadalir millor amb la seva plàcida bellesa al temps que el nostre esperit es torna dòcil i s'asserena.

I cobra intensitat aquell vers de Neruda que diu:

"Tengo un pacto de amor con la hermosura"

Ja tomba el sol enllà de l'olivaret pedregós i les ombres tornen llargues com si les estirassen. La tarda s'enfonsa sens remei.

Però abans d'enfil·lar el voltam, costa amunt, sentim la temptació d'esguardar per un moment l'immens graner de llum que a ponent es deu fer mal bé.

Pel tirany, on les llambrineres gatoses amaguen les seves pues dissimulant-les amb el groc encès de la flo-

rida, ens decantam vora vora els ametlers que ja han tirada la flor i treuen ingènuament les seves fulletes tendres.

Que senzilla és la Natura, si mno li cercam complicacions!.

Trobam les cases de Ca'n Virell que romanen sense taulades i amb les parets esfondrades i de les quals els clivells que s'obrin, de dalt a baix, pareix que ens vulguin contar, de petites, nostàlgies d'un temps passat.

Enlaire un falcó immòbil amb les ales esteses com si estàs sospès d'un fil invisible sotoia segurament la seva pitança.

El comellar es retorç i s'amolla per la capavallada fins que s'esbalça envers els serrats de Sa Jonquera. A baix de tot, enmig de l'entrefoc, un cornaló de mar de s'Entrada enlluerna com si fos una làmina de metall brunyit.

(Continuarà)

Foto: P. Sanxo

Joan Mesquida

ELS HOSPITALS D'ARTÀ (V)

Per Antoni Gili

(Continuació)

L'hospital medieval d'Artà, edificat a Artà a començament del segle XV, permanesqué en el mateix lloc fins a la segona quarta part del segle XIX. D'aquest hospital tan sols ens ha paregut veure una gran arcada dins una còtxeria a la cantonada del carrer de Son Servera i de l'Abeuredor.

Arribada la desamortització l'any 1835, el Convent de Franciscans Menors fou suprimit. Dins les seves sales ja hi veim instal·lat l'Hospital o Hospici d'Artà, l'any 1838, restant sense ús, al parèixer, la casa de l'antic hospital.

Per la construcció de l'aljub de la Plaça de S'Aigo, s'esbucà una illeta de cases. D. Joan Antoni Fuster de Ca'n Gili donà dues païsses i entre les altres cases existents a la illeta esbucada hi havia l'anomenat Forn de Ca'n Manyà. Aquesta casa fou baratada precisament amb la casa de l'Hospital d'Artà, situada a la Costa de Ca'n Tomàs, pròpia de la Vila.

Mentrestant, l'any 1836, s'havia ordenat als batles i als ajuntaments de Mallorca l'establiment d'hospicis a tots els pobles de considerable vecindari, baix la immediata direcció d'una Junta de Beneficència. Aquesta disposició produí en quasi tots els pobles avantatges molt notables i s'esvaí la porció de captaires. A alguns pobles no sols se conservaren els establiments referits, sinó que s'anaren perfeccionant. Per contrari, a altres pobles aquests establiments es trobaren quasi del tot extingits o almanco, en situació de decadència que pot dir-se reduïts a la nul·litat.

Per tot això, l'any 1846, s'insisteix en la implantació d'un hospici en els llocs on no n'hi ha, ja que la falta d'aquestes institucions és més sensible per l'extraordinària manca de pluja que Mallorca patí aquest any, encara que s'hagi procurat posar-hi remei, empenint obres públiques per a donar llocs de treball.

Aleshores sembla que la vida de l'Hospital o Hospici d'Artà devia ser bastant lènguia, ja que aquest mateix any, obeïnt les ordres del Governador, fou creat l'Hospici o Casa de Beneficència amb el caràcter de socórrer els desvalguts i evitar els captaires, dirigit per una Junta de Beneficència municipal.

Unes causes ben locals urgien la instal·lació de l'Hospici.

En aquest mateix any 1846, l'estat en què es trobaven els artanencs pertinents a la classe de

jornalers era molt apurat i trist, a causa de l'extraordinària sequedat. S'hi volgué posar remei, donant mà d'obra en la nova construcció del camí que des d'Artà va a Ciutat i al Cementiri.

Segons l'empadronament format a principis

BESØG OLE PÅ
DANSK BAR KNOLD OG

Miguel Gili Flaquer

tot

(DANSK KØKKEN)

Camino Vecinal de Génova, 37
Teléf. 40 11 46

San Agustín
Palma de Mallorca

VIATGES millor

G.A.T. 820

C/. Binicanel·la, 12.- Tel 58.55 15/52 CALA MILLOR
Carretera Cala Gulla -Tél. 56 40 17 Cala Ratjada

ESPECIAL SEMANA SANTA

ROMA, del 21 al 24 de Abril ... 25.850,-pts.
ITALIA, del 17 al 24 Abril ... 43.900,- "
LONDRES, una semana ... 40.500,- "
FIN DE SEMANA EN LONDRES ... 31.400,- "
ANDORRA, del 20 al 23 Abril ... 16.950,- "

MADRID Y ALREDEDORES

Del 19 al 23 de Abril 21.500,- "
GALICIA, sólo Avión 13.000,- "
LA CORUÑA, del 14 al 21.H.xx... 27.000,- "
SANTIAGO, del 19 al 23, H.xxx.. 26.700,- "
VIAJES A IBIZA O MENORCA, con
barco ida+vueltas, 4 pers.(p.per) 3.780,- "
ALCUDIA-CIUDADELA-ALCUDIA.

Ida y vuelta 4.000,- "

CIRCUITO POR MARRUECOS

Salida desde Palma, 9 días en
Hotel xxxx, Pens. completa..... 49.500,- "
GRECIA 8 días 50.950,- "
EGIPTO 8 días 75.300,- "

d'any, hi ha a Artà 893 veïns dels quals només deu o dotze poden viure del producte dels seus béns. Cinquanta viuran dels seus béns, però treballant cada dia, sobre uns 200 que viuen d'arrendaments o amitges, treballant com a jornalers, i els altres són simples jornalers.

El terme d'Artà és bastant extens, però la major part amb muntanyes incultes i la resta es compon de diversos pujols molt pedregosos i de cultiu molt costós, havent-hi més de 200 grans propietaris que habiten a Ciutat i a altres pobles. La gran majoria d'Artà consta de jornalers dels quals el manteniment ordinari és de pa moreno i llegums, podent-se afirmar que el consum de carn està reduït als malats i el de vi als convalescents.

La Junta de Beneficència es trobà en grans dificultats econòmiques. El mateix any, l'Ajuntament d'Artà es dirigeix als clavis de Nostra Senyora de Sant Salvador, aleshores, D. Pere Francesc Font i D. Pere Francesc Moragues perquè entreguin cent duros de plata en qualitat de reintegrament a la

Junta de Beneficència del poble i així puga auxiliar les necessitats que pesen damunt tants d'infortunats.

L'any següent, 1847, insistí la Junta de Beneficència a l'Ajuntament demanant recursos per a poder sostenir els pobres, essent un d'ells suplicar doblers que, tal volta, existeixen en poder dels clavis de Sant Salvador. S'acordà que, si realment hi ha existència, s'entreguin 150 lliures, moneda de Mallorca, al depositari de la Junta en qualitat de reintegrament.

De la vida interna de l'Hospici d'Artà en sabem qualche cosa:

L'any 1850, es donaren 1.582 racions. L'any 1851, 831 terces de carn i 3.144 racions de pa i foren assistits 1.663 malalts. L'any 1852 dia 25 d'Abril, segon diumenge de Pasqua, menjaren a casa de D. Pere Francesc Font dels Olors tots els pobres de l'Hospici, entitat que comptava amb importants col·laboradors, entre ells l'Econom Mn. Agustí Jaume.

(Continuarà)

XX

Xerrim-Xerram

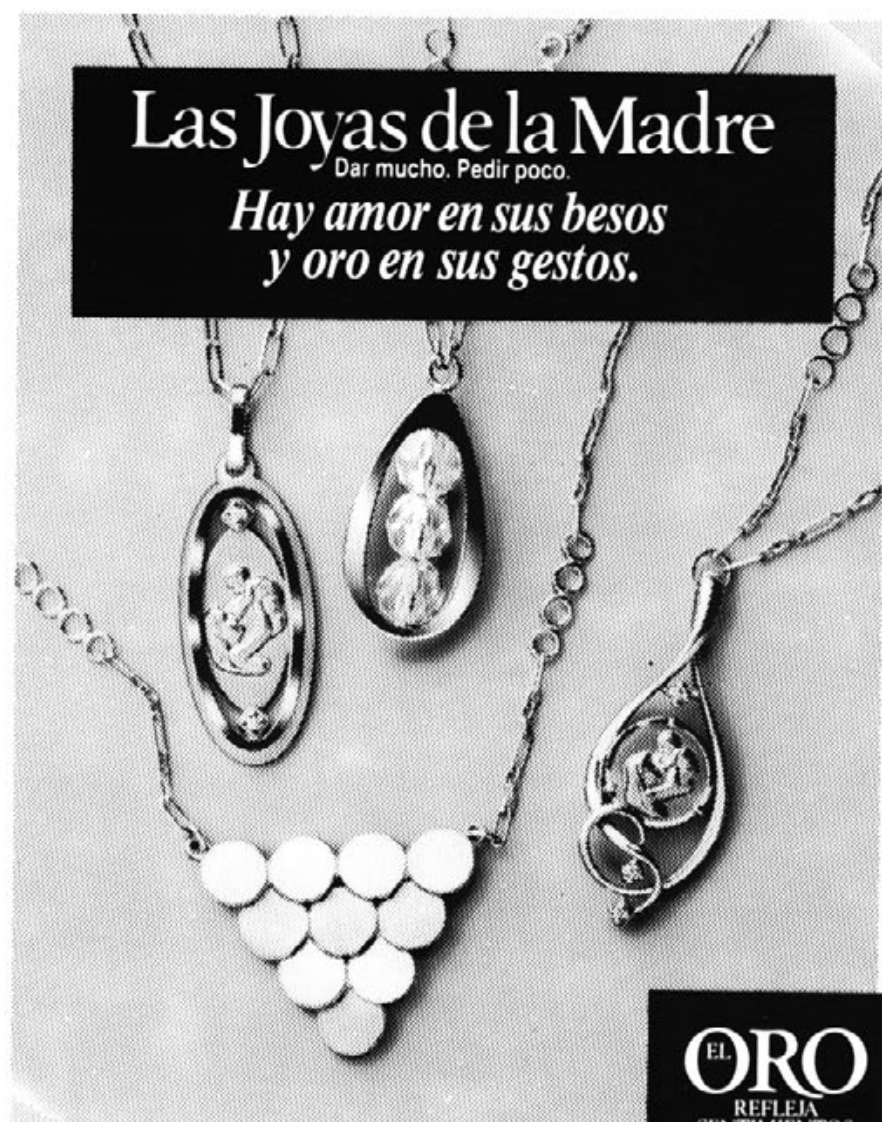
I QUE VOS HAN PARESCUT ses festes de Pasqua?. Idò, llevat des Dijous Sant, que enguany de "Sant" només n'ha tengut es nom, perquè hem tengut que fer feina com els altres dies, de lo demés hi ha hagut bastant de trui.

El dijous la representació a l'escala del convent, que per cert fou bastant vistosa i el divendres s'endavallament a Sant Salvador, que, sa veritat, de cada any reprèn com sa taca d'oli. Hi havia una gentada, no hi cabien al recinte. Pareix que la gent de fora s'ha donat compte de que, ademés de Pollença, a Artà també sabem fer coses sèries.

EL DISSABTE de capvespre hi haqué: Carreres de cavalls, fútbol i "Tiro al plato". Tot al mateix temps. Ja es podrien posar d'acord els organitzadors i fer una cosa cada dia, i així tothom podria assistir-hi. Però som d'aquesta manera i no hi podem fer més. Mos ne fotem des veïnats i feim el nostre cap envant, així moltes vegades pegam amb so cap, com es bous.

BE, DES CLOTS ja no en parlarem més. Al qui no li agradin que es vagi a viure a un altre poble, i tothom feliç. Només faltaria que per quatre bàmbols que els molesten es clots, hala! corrents a tapanios. Ja estariem bons! Si hi foten de nas i el se palen, una altra vegada aniran més vius. Déu ajudi a s'enganat.

Groc i Negre.....

Las Joyas de la Madre

Dar mucho. Pedir poco.

*Hay amor en sus besos
y oro en sus gestos.*

EL ORO
REFLEJA
SENTIMIENTOS

JOYERIAS

VIKY

Gral Franco 16
ARTA

Trànsit darrer d'un infant

He vist passar la caixa rivetada d'or
que t'enduia a lo arcà, adormit com dins un brés,
i d'una tendre pena he sentit plé el meu cor
com si força invisible l'aplanàs amb greu pés
Es ingrata la mort a qualsevol edat
encara que lliberi el cor de sufriment;
més quan es l'infantesa qui reb el crim embat
commou totes les fibres del humà sentiment.
Son l'aurada i la nit una mateixa cosa;
el nèixer i el morir han fus els seus alens;
igual qu'una poncel, la que cau tan just desclosa,
com un curt vol d'ocell que fressa no en fa gens...
... i el record del teu pas deixa pena infinita
dins dos sers per ta fuita ja per sempre ferits.
¿Qui és capaç de comprendre que vida tan petita
una nafra tan gran pugui obrir dins dos pits?

Pere ESTEVA SANCHO
Ciutadella

I TORNEO de PASCUA

Alevines:

Clasificación final:

Badia
Avance
Escolar
Cardassar

Infantiles:

Avance
Escolar
Petra
Badia

Resultados:

ALEVINES:

Avance 1- Cardassar 1 (Avance por penaltys)
Escolar 1- Badia 1 (Badia por penaltys)
Escolar 1- Cardassar 1 (Escolar por penaltys)
Badia 3- Avance 1

INFANTILES:

Avance 1- Badia 1 (Avance por penaltys)
Escolar 1- Petra 1 (Escolar por penaltys)
Petra 3 - Badia 3 (Petra por penaltys)
Avance 2 - Escolar 1

Visto "desde" el matadero

*** Desde que una vez llovió en Artá, ¡Remojón que te crió!

*** Desde que se grita a "Salem", ¿Será que tendrá algo de culpa?

*** Desde que Nicolau jugó en un campo embarrado, ¡Qué limpio salió el chico!

*** Desde que estamos los terceros; pero con -10, ¿Qué piensa la afición?

*** Desde que la "Directiva", presentó sus "papeles", ¡Qué gran obra se realizó!

*** Desde que se organizó un Torneo de Pascua, nuestra felicitación al Padre Oliver.

*** Desde que ciertos juveniles no contaban para "Salem", pronto saldrá algún infantil (para cubrir el expediente).

*** Desde que se hace mucha propaganda a Pascual, cierto rotativo se la siguió haciendo después que J. María parase un penalty a Salvuri (¡Haz bien y no mires a quien!)

*** Desde que el Ferrutx "ganó" al Bellpuig, ¡Qué mal le sentó al bueno de Ferragut!, y cómo se notó la falta de Garau, (siempre pundonor y fuerza).

*** Desde que ciertos jugadores de Peñas, tienen la cabeza "tan dura" tanto a Juan como a Ayala les deseamos una pronta recuperación.

*** Desde que el Muro jugó como en campo propio, esperamos que esto no se produzca mucho ya que amabilidad y simpatía brillarían por su ausencia.

*** Desde que seguimos "siguiendo" al Artá ¡"Hartados" quedaremos de "futbol"! una lástima.

Una docena

Vent nou

Surf i Optimist

Li oferim per una imposició
a venciment a partir d'un any
un surf SODIM
o un optimist COPINO.

Informació detallada a qualsevol de les nostres oficines.

BANCA MARCH

l'esperant

A.B.E. 14.839